

Sygn. akt IV KK 663/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. B.**

skazanego z art. 231 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 stycznia 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 stycznia 2021 r., sygn. akt XXI K [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać, do czasu rozpoznania kasacji, wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa [...].

UZASADNIENIE

Zaskarżonym kasacją, a powołanym wyżej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] zmieniono wyrok sądu *meriti* m.in. przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej M. B. kary roku pozbawienia wolności oraz innych rozstrzygnięć związanych z zastosowanym środkiem probacyjnym.

We wniesionej w tej sprawie kasacji, obrońca skazanego podnosząc zarzut oparty na bezwzględnej przyczynie odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. oraz zarzut naruszenia art. 6 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt

2 k.p.k., złożył wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 stycznia 2021 r. (sygn. akt XXI K [...]).

Wniosek ten uznać należy za zasadny, aczkolwiek redakcja zarzutów, zwłaszcza z pkt. 1, zawarta w *petitum* kasacji nasuwa oczywiste zastrzeżenia. Nie przesądzając oczywiście na obecnym etapie postępowania zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia, to bowiem będzie przedmiotem analizy Sądu Najwyższego orzekającego merytorycznie co do kasacji, a jednocześnie wyrażając wątpliwość co do możliwości powiązania zarzutu braku bezstronności sędziego w oparciu o przepis art. 41 § 1 k.p.k. (przy braku inicjatywy strony w przedmiocie wyłączenia) z przyczyną odwoławczą o charakterze bezwzględny określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie może umknąć uwadze charakter tego zarzutu i jego ewentualnych konsekwencji w szczególności w uwzględnieniu pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7), a także aktualnego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu (zob. wyrok z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga nr 43447/19).

W świetle powyższego, a więc dużego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, oczywistym jest, że zachodzi ryzyko doznania przez skazanego dolegliwości, której ponieść nie powinien. Przypomnieć należy, że orzeczeniem instancji *ad quem* uchylono te części wyroku Sądu Okręgowego w K., które dotyczyły poddania oskarżonego próbie. W konsekwencji M. B. powinien odbyć karę roku pozbawienia wolności. Z uwagi na rozmiar prawomocnie wymierzonej kary prawdopodobnym wydaje się również wykonanie tej kary przez datą rozpoznania kasacji. Ponieważ podnoszoną w kasacji wadą dotkniętą jest w pierwszym rzędzie (zarzut z pkt. 1) orzeczenie Sądu drugiej instancji, skutkiem jej ewentualnego uwzględnienia może być uchylenie zaskarżonego nią wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], a więc orzeczenia, które doprowadziło do skazania M. B. na karę o charakterze bezwzględny. Tym samym to właśnie wykonanie tego orzeczenia, a nie wyroku sądu *a quo* jak to sugeruje we wniosku obrońca, winno zostać wstrzymane w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Powyższe uwarunkowania, i to niezależnie od odmiennego poglądu wyrażonego przez prokuratora w pisemnej odpowiedzi na kasację, czyni wstrzymanie wykonania wyroku Sądu odwoławczego nie tylko uprawnionym, lecz wręcz koniecznym.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.